Sprawozdanie

Projekt specjalnościowy ARR

${\bf Sterowanie\ obiektem\ nieholonomicznym}$

Marcin Bober, 249426

Prowadzący: Dr inż. Mirela Kaczmarek

Katedra Cybernetyki i Robotyki Wydziału Elektroniki, Fotoniki i Mikrosystemów Politechniki Wrocławskiej

Spis treści

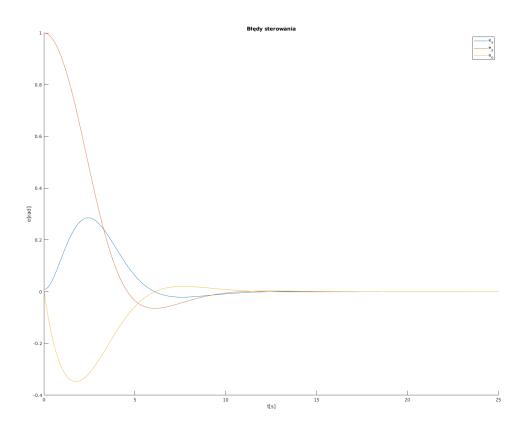
1	Cel ćwiczenia						2			
2	Sterownik kinematyczny					2				
3 Sterownik kinematyczny i dynamiczny										
	3.1 Błędy śle	lzenia trajektorii						3		
	3.2 Zależność	od współczynnika $K_1 \ldots \ldots \ldots \ldots$						5		
	3.3 Zależność	od współczynnika $K_2 \ldots \ldots \ldots \ldots$						7		
	3.4 Zależność	od współczynnika K_M						9		
	3.5 Zależność	od warunków początkowych						11		
	3.6 Wnioski							11		
4	Podsumowan	le						11		

1 Cel ćwiczenia

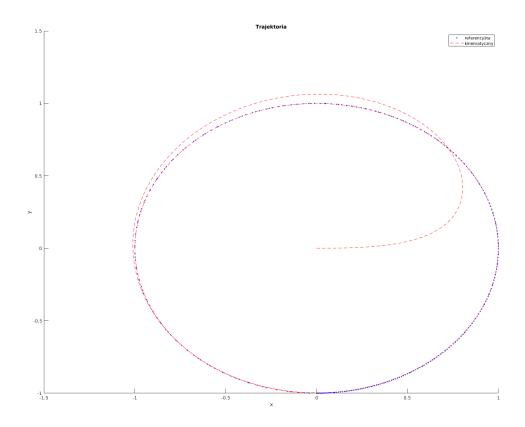
Celem ćwiczenia jest zbadanie i porównanie zachowania obiektu nieholonomicznego sterowanego na dwa sposoby. W sposób czysto kinematyczny oraz kinematyczny i dynamiczny zarazem. W obu przypadkach celem sterowania jest śledzenie trajektorii. Wykorzystany w tym celu zostanie algorytm Samsona dla części kinematycznej oraz algorytm dokładnej linearyzacji dla części dynamicznej.

2 Sterownik kinematyczny

W tym doświadczeniu do obiektu został podpięty jedynie sterownik kinematyczny. Wyniki błędów referencyjnych śledzenia trajektorii zostały zaprezentowane na wykresie 1. Trajektoria po której poruszał się obiekt jest przedstawione na wykresie 2.

Rysunek 1: Błędy e_x , e_y , e_θ

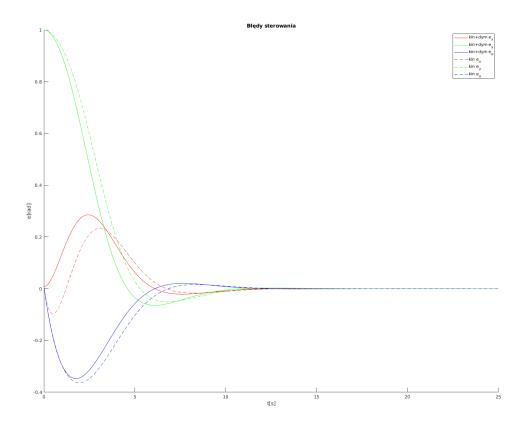

Rysunek 2: Trajektoria

3 Sterownik kinematyczny i dynamiczny

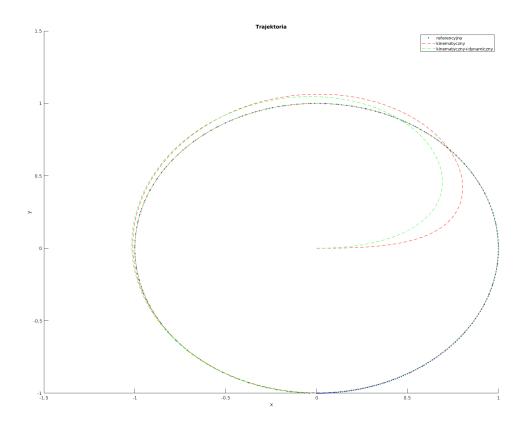
3.1 Błędy śledzenia trajektorii

Eksperyment ten zakłada wykorzystanie dwóch sterowników kinematycznego i dynamicznego jednocześnie. Profil prędkościowy produkowany przez sterownik kinematyczny jest wykorzystywany przez sterownik dynamiczny, którego zadaniem jest minimalizacja błędów śledzenia trajektorii.

Rysunek 3: Błędy e_x , e_y , e_θ

Na wykresie 3 można zaobserwować odnotowane błędy śledzenia trajektorii. Liniami ciągłymi oznaczone są błędy dotyczące sterownika kinematycznego, natomiast liniami przerywanymi rysowane są wykresy dotyczące połączenia oby sterowników. Ciężko jest jednocześnie stwierdzić że połączenie obu sterowników daje wymiernie lepsze efekty. Zdecydowanie wprowadza ono pewne opóźnienie, ale w tym konkrentym przypadku da się zauważyć że wprowadza ono nieznacznie mniejsze przesterowania.

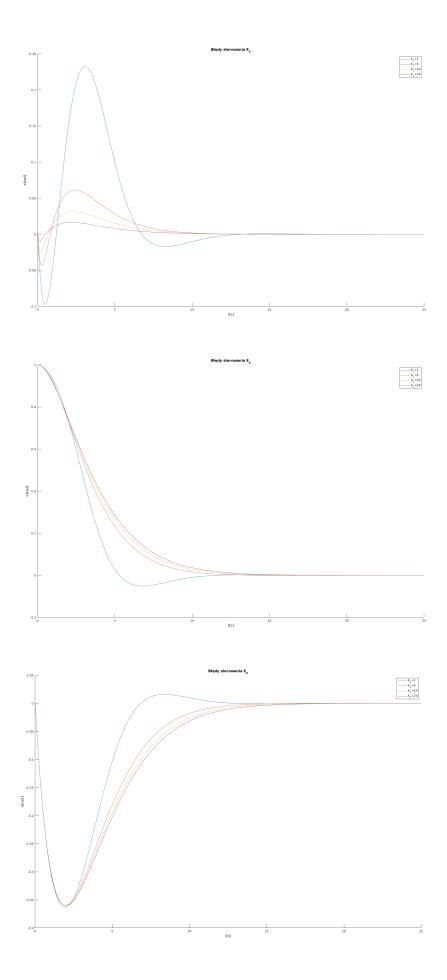
Rysunek 4: Trajektoria

Wykres 4 porównuje trajektorie referencyjną do trajektorii ze sterownikiem dynamicznym oraz bez sterownika dynamiczengo. Dodanie sterowanika dynamicznego spowodowało bardziej zdecydowaną reakcję obiektu w początkowej fazie ruchu porównując z drugim mniej skomplikowanym rozwiązaniem. Jednakże czas potrzebny na osiągniecie zadanej trajektorii jest bardzo porównywalny.

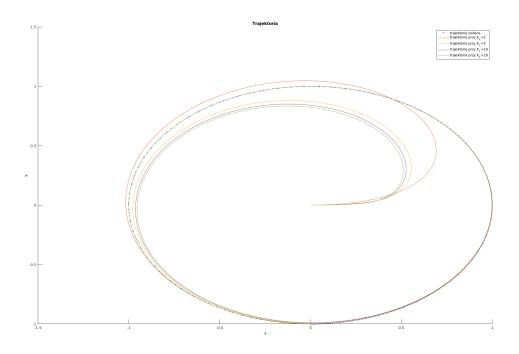
3.2 Zależność od współczynnika K_1

Wykres 5 przedstawia jak wpływa zmiana współczynnika K_1 na poszczególne błędy śledzenia, przy zachowaniu współczynników K_2 i K_M równych 1. Na podstawie tych danych można wywnioskować że wzrost wzmocnienia K_1 :

- $\bullet\,$ znacznie zmniejsza błąd E_x oraz skraca jego czas stabilizacji,
- powoduje mniej stromy spadek błędów E_y oraz E_θ i wydłuża ich czas stabilizacji, niwelując przesterowania.

Rysunek 5: Błędy e_x, e_y, e_θ

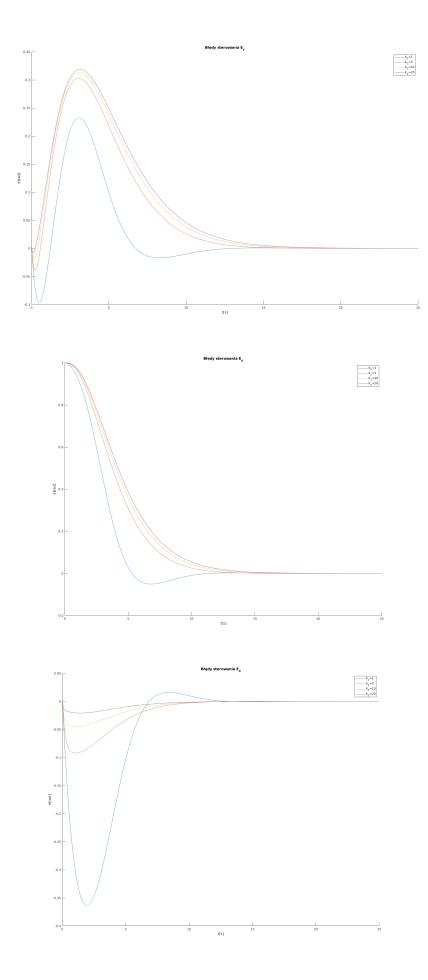

Rysunek 6: Trajektorie zależne od K_1

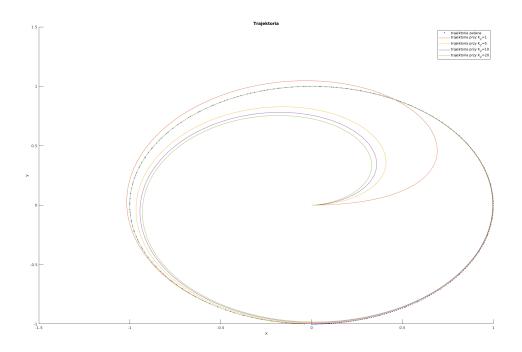
3.3 Zależność od współczynnika K_2

Wykres 7 przedstawia jak wpływa zmiana współczynnika K_2 na poszczególne błędy śledzenia, przy zachowaniu współczynników K_1 i K_M równych 1. Na podstawie tych danych można wywnioskować że wzrost wzmocnienia K_2 :

- $\bullet$ znacznie zmniejsza błąd E_{θ} oraz skraca jego czas stabilizacji,
- $\bullet$ powoduje mniej stromy spadek błędów E_x oraz E_y i wydłuża ich czas stabilizacji, niwelując przesterowania.

Rysunek 7: Błędy e_x, e_y, e_θ

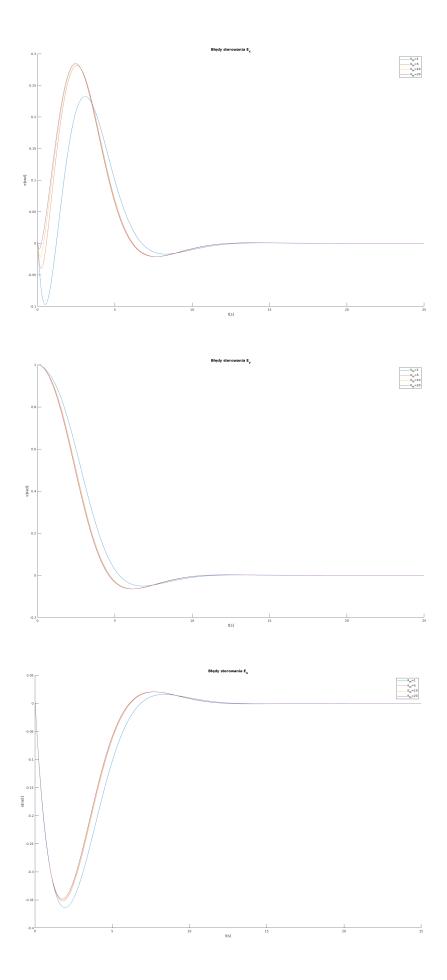

Rysunek 8: Trajektorie zależne od K_2

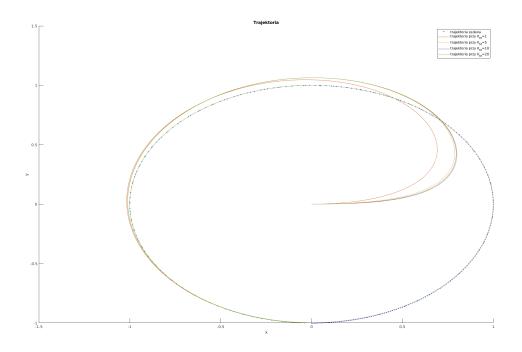
3.4 Zależność od współczynnika K_M

Wykres 9 przedstawia jak wpływa zmiana współczynnika K_M na poszczególne błędy śledzenia, przy zachowaniu współczynników K_1 i K_2 równych 1. Na podstawie tych danych można wywnioskować że wzrost wzmocnienia K_M :

- $\bullet\,$ przyśpiesza reakcję sterownika oraz zwiększa błąd $E_x,$
- $\bullet\,$ nieznacznie przyśpiesza reakcję sterownika oraz zwiększa błędy E_y i $E_\theta,$

Rysunek 9: Błędy $e_x,\,e_y,\,e_\theta$ 10

Rysunek 10: Trajektorie zależne od ${\cal K}_M$

- 3.5 Zależność od warunków początkowych
- 3.6 Wnioski
- 4 Podsumowanie